

vilnej množini. Zatorej je treba hroste na vso moč zatirati. Najbolje se pokončajo, ako se otrešajo z dreves in pobirajo. A velik in izdaten vpseli se pokaže samo takrat, ako se k skupnemu delovanju združi po več vasi in občin. V ta namen so izdane posebne postave in naredbe, ki ostro ukazujejo županom gledati na to, da se hrosti pobirajo in pokončevajo. V pokončevanje hrostov tudi vi otroci lahko mnogo pripomorate, kar se po nekaterih krajih tudi godi. — Hrosti se morajo otrešati z dreves zgodaj zjutraj, predno jih je solnce obsijalo, ali pa ob mrzlih in oblačnih dnevih. Takrat hrosti visé obumrli po listji in vsak stres jih pomeče na tla. Pod drevo naj se razgrne kaka rjuha ali kaj drugega, da se mrčes tem hitreje pobere, in se ni treba za vsacega pripogibati. Z apnom pomešani hrosti dadó jako dober gnoj. Tudi kokoši jih radi zobljejo.

Hvala Bogu, da imajo hrosti tudi med živali dosti sovražnikov. Vrane, kavke, skorjanci in mnoge druge ptice jih pridno pobirajo. Tudi krt jih preganja pod zemljo, a na zemlji jih lové netopirji, ježi, kune in lisice.

Na denašnji podobi vidite zgoraj dva hrosta, na levo je samec, na desno samica; spodaj v zemlji ste dve ličinki, jedna večja, druga manjša; v kotu spodaj na desno je buba.

Razne stvari.

Kratkočasnice.

* Gospodar reče pri večerji pastirjema: „Volár, jutri se le zgodaj vzdigni, in tudi ti ovčar, da kmalu napaseta in hitro priženeta domóv. Matijček bode volí gonil, a ovčar Tomažek za klešče držal, kadar bode mo orali za ozimec ondu na gričku. Kdor poprej vstane, dobode od mene v dar tiste járetee, katero se je naposled storilo.“ Pastirja se po večernej molitvi hitro spravita na hlev v postelj in oba trdno pri sebi skleneta, da zjutraj vstaneta za rana prej ko mogoče. Ko dopoldne priženeta éredo domóv, nudi jima gospodar kruha za predjužnik, vprašaje ju: „Kdo vaji je bil danes prvi na nogah?“ — Matijček: „Jaz sem Tomažka za mnogo prehitel. Imel sem vže šibo v roci, kadar je on steprav drugi érevelj obuval.“ — Tomažek: „Ni res; jaz sem tebe prehitel. Takrat érevlja nisem obuval, ampak preobuval sem ga, ker mi je skozi natrgani podplat na poti v hlev zadrí se praprotni storž v nogo.“ — Matijček: „Lažes, lažnjivec grdi!“ Nato Tomažek: „Kdo je pač večji grdin od tebe, nesramnega lažnika!“ —

Razsódi zdaj gospodar in reče: „Vstala sta oba zgodaj, to vem. Ali tega ne vem, kdo prvi? Izza vajinega prepira se to tudi izvedeti ne da. Ne kregajta se torej, saj jaz iz vajinih besed sklepam, da sta vstala oba h kratki in jare ostane moje.“

* Gluh fant je postal vojak. Desetnik (koprol), ki ga je učil eksercirati, moral se je z njim veliko jeziti ter ga je suval in tepel, češ, kdor ne sliši, ta naj čuti.

* Stotnik reče umazanem vojaku: „Ali nimaš več srajc, da bi se preoblekel, zamazane!“

Vojak: „Imam jih cel ducat, pa moram vse najedenkrat nositi.“

Stotnik: „Zakaj?“

Vojak: „Zato, ker je ta moja jedina srajca z ónimi jedenajsterimi zakrpama.“

* Sodnik reče tátu: „Kako moreš ubozemu krčmarju ukrasti še nož in žlico, ko mu nisi plačal ne jedi ne vina?“ — „Dà,“ odgovori tat, „prodati sem hotel nož in žlico, da bi bil plačal ubozemu krčmarju jed in vino.“

Računska naloga.

(Priobiti H. Podkrajšek.)

Mirko je dobil od očeta vsak dan po jedno domačo nalogo. Da bi je tem pridneje izdelaval, obljubijo mu oče za vsako dobro izdelano nalogo po 5 kr. v dar; drugače pa je moral Mirko očetu povrniti po 2 kraje, za vsako nalogo, če je bila slabo izdelana. — Čez mesec (30) dni je dobil Mirko od očeta 1 gl. 22 kr. Koliko nalog je bilo dobro, koliko slabo izdelanih?

Rešitev številčne in zabavne naloge v 3. „Vrtčevem“ številu.

a) Rešitev naloge s številskami:

8 9 7 3 = Kosa,
9 8 9 = Oka,
6 9 8 3 = Roka,
9 7 3 = Osa,
1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Štajersko,
8 6 5 7 = Kres,
9 9 9 8 = Otek.

To nalogo so prav rešili: Gg. A. Žager na Gorici p. Mozirja; Ig. Rozman, učit. na Dobravi pri Kropi; M. Rant, učit. v Premu; Jos. Valentič, učit. v Lazaretu pri Kopru; G. Koželj, učit. v St. Gothardu; Iv. Zarnik, učit. na Breznici; Fr. Ferline, Tone Kosi in A. Gus, učit. pripravni v Mariboru; Alojzij Vakaj, pri Sv. Ani v slov. gor. (Stir.); Jos. Pavčič, Drag. Goederer, Jos. Kržišnik, Iv. Zadnik, A. St. Vidski, Jos. Zanoškar, Bož. Tomšič in Iv. Strakelj, dijaki v Ljubljani; Svojmír Tertinek, gimnazijalec v Mariboru; Fr. Krašovec, učenec v St. Jurji na Taboru (Stir.); Iv. Rencelj, učenec v Sežani; Nace Šijanec, uč. pri sv. Lovrencu (Stir.); Fr. Špidler, uč. pri sv. Ani na Krombergu (Stir.); Mart. Smogavec, uč. v Tinji; Hektor Traversa, uč. v Rifenbergu pri Gorici; M. Koren, F. Blažon, Iv. Ambrožič, Fr. Pogorelec, Iv. Ziberl in Fr. Udovič, učenci v Planini; Iv. Medič, Jan. Brinšek, Kornelij Gorup, J. Mularček, Peter Jeraj, Jos. Hitti, Fr. Čuk in Jož. Povše, učenci v Ljubljani; Ant. Kováč, uč. v Borovnici; Janko Sajovic in Kon. Pollak, učenca v Kranji; Al. Ferik, učenec pri D. M. Snežni (Stir.); Angel. Rakovec, uč. v Postojni; Ant. Hriberšek, Val. Resnik in Fr. Orožen, učenci v Vojniku (Stir.); Iv. Poženel, uč. na Uncu; Val. Benkovič, uč. v Kamniku; Fr. Pretnar, Al. Vehovec, Jan. Dereani, Al. Kramarič in Jan. Rošelj, učenci v Žužemberku; Ant. Jamar in Jož. Pezdinik, učenca na Dovjem; Stef. Podpac, uč. na Jesenicah; Učenci in učenke II. razreda v Zavci. — Pavla Leitgeb, učiteljica pri Sv. Križi bl. Ljutomer; Fr. Smitik, učiteljica v Boh. Bistrici; Leop. Sentak, gospodična na Vranskem (Stir.); Urška Hrušnik, gospodična v Ljubljani; Barica pl. Leder, Ivanka Trošt, Franjica Mihelič, Mica Simunovič, Mica Kavšek na Vinici; Romana Vasič, učenka v Trebnjem; Ljudevita Papež, učenka na Jesenicah; Zefka Ljubec, učenka pri presv. Trojici v slov. gor. (Stir.); Leopoldina Ličan,

učenka v zavodu šol. sester v Mariboru; Georgina Lavrič, učenka na Rakeku; Ottilija Možina, učenka pri sv. Marku (Stir.); Agata Kenda v Kresnicah; Cecilija Pogačnik, učenka na Dobravi (Gorenjsko); Ivanka Kamp in Ivanka Sobar, učenci v Zgor. Sušici (Dolenjsko); Marija Pongračič, učenka v Tinji; Tonia Podvornik in Katica Škarlin, učenci na Dobrni (Stir.); Sošja Žilnik in Franja Habjan, učenci v St. Jurji na Taboru (Stir.); Ivanka Steinmetz, učenka v Serajevem (Bosna); Marija Dolenc in Lucija Rencelj, učenci v Sežani; V. Milavec, Iv. Rovar, Ant. Modrijan, Fr. Rovar, Iv. Doljenec, T. Mrhar, H. Skrem, J. Lepin, Fr. Žitko, Fr. Podboj, Fr. Posoga, A. Zorec, M. Ziberl in Iv. Urbas, učenke v Planini.

b) Rešitev zabavne naloge:

V
k r t
V r t e e
p e k
e

To nalogo so prav rešili: Gg. Fr. Ka. Krušič, v Slov. gradu (Stir.); Jos. Hrovatin, nadučit. v Sežani; Al. Vakaj, pri sv. Ani v slov. gor. (Stir.); Jos. Valentič, učit. v Lazaretu pri Kopru; M. Rant, učit. v Premu; Iv. Zarnik, učit. na Breznici; Fr. Ferline, A. Gus, Tone Kosi in Fran Brinar, učit. pripravni v Mariboru; Matevž Zigon, trg. učenec na Savi pri Jesenicah; Svojmír Tertinek, dijak v Mariboru; Jos. Pavčič, Mat. Hočevar, Drag. Goederer, Iv. Zadnik, A. St. Vidski, Jos. Kržišnik, Jos. Zanoškar, Bož. Tomšič in Iv. Strakelj, dijaki v Ljubljani; Benedikt Delkin, dijak v Gorici; Fr. Krajnc, Jos. Hafner in Fel. Nagu, učenci mesč. šole v Krškem; Kornelij Gorup, Iv. Kromar, Jos. Kromar, Iv. Medič, Jan. Brinšek, Fr. Čuk, Janko Mularček, Pet. Jeraj in Jos. Hitti, učenci v Ljubljani; Val. Benkovič, učenec v Kamniku; A. Kováč, učenec v Borovnici; Fr. Krašovec, učenec v St. Jurji na Taboru (Stir.); Nace Šijanec, učenec pri sv. Lovrencu v slov. gor. (Stir.); Mir. Koren, učenec v Planini; M. Smogavec, učenec v Tinji; Hektor Traversa, učenec v Rifenbergu pri Gorici; A. Čretnik, Fr. Kolar, Fr. Miklavc, Fr. Podbrežnik, Iv. Strmcnik, Jos. Zavolovšek, učenci v Vočni (Stir.); Janko Sajovic in Konrad Pollak, učenca v Kranji; Iv. Poženel, učenec na Uncu; A. Hriberšek, Val. Resnik in Fr. Orožen, učenci v Vojniku; Angel. Rakovec, učenec v Postojni; Al. Ferik, učenec pri D. M. Snežni (Stir.); Mir. Koželj, učenec v St. Gothardu; Fr. Pretnar, Al. Vehovec, Jan. Dereani, Al. Kramarič in Jan. Rošelj, učenci v Žužemberku; Učenci in učenke II. razreda v Zavci. — Fr. Smitik, učiteljica v Boh. Bistrici; Barica pl. Leder, Ivan. Trošt, Franjica Mihelič, Mica Simunovič in Mica Kavšek, na Vinici; Leop. Sentak, gospodična na Vranskem; Leop. Ličan, učenka v zavodu šol. sester v Mariboru; Georgina Lavrič, učenka na Rakeku; Ljudevita Papež, učenka na Jesenicah; Ottilija Možina, učenka pri sv. Marku (Stir.); Pavlina Vivod, učenka

pri sv. Florijanu v Doliču (Štir.); Zefka Ljubec, učenka pri presv. Trojici v slov. gor. (Štir.); Alojzija Drašček, učenka v Kanalu (Goriško); Romana Vasič, učenka v Trebnjem; Sof. Žilnik in Franja Habjan, učenki pri v St. Jurji na Taboru (Štir.); Ivanka Steinmetz, učenka v Serajevu (Bozna); Marija Čeplak in Marija Zavolovek, učenki v Vočni (Štir.); Mica Pongračič, učenka v Tinji; Ivanka Šobar in Ivanka Kump, učenki v Zgor. Sutiči (Dolenjsko); Cecilija Pogačnik, učenka na Dobravi (Gorenjsko).

Slovstvene novice.

* Zgodovina farā Ljubljanske škofije. Prvi zvezek: Zgodovina Sorške in Preške fare. Izdaje A. Koblar. — Ta lična in jako zanimiva knjižica obsega na 131 straneh zgodovino zgoraj omenjenih dveh duhovnjakov tako temeljito, da bode vsakdo z radostjo prečital to vsega priporočila vredno knjigo ter jedva čakal, da nas trudoljubivi gospod pisatelj skoraj razveseli z drugim zvezkom. Opisovanje farā

Ljubljanske škofije ima veliko važnost za našo domačo zgodovino, vzlasti pa še posebej vstrega vsacemu demoljubu detične fare, ki bode opisana v tej knjigi. Cena knjižice s poštnino vred je 35 kr.

* Domača Čitalnica. Ribičev sin. Pravljica. Za slovenski narod prosto predelal F. St. — To je naslov mičnej knjižici, ki je prišla v založbi knjižarja Jan. Giontini-ja na svitlo in se dobiva po 10 kr. listek, s pošto vred 12 kr.

Zahvala.

Prečastitemu gosp. Janezu Tomaniču, tukajšnjemu kaplanu in katehetu, izreka podpisani s tem najpriščnejšo zakvalo, da so za našo šolsko mladino priskrbeli „Vrtac.“ Bog naj blagodari dobro delo!

Pri Mariji Suci in v 6. dan marca 1884.

Vid Majcen.

sol. vodja.

Skakalnica.

(Sestavlil Lav. Cveinič.)

	mla-	pre-	vil	ki	bih	ljo-	pa	li	do-	tro-	
dra-	v	o-	de-	ju	žni	maj	po	ci	ža-	na-	leh
le	ga	ki	žar-	žit-	sum-	kri-	ra-	čji	vo	so-	o-
slad-	mil	o-	ra-	mlaj	see	soln-	v	as-	ter	o-	ra-
sr-	na	so	drev-	ki	jim	vo-	ice-	mla-	to-	nik	pet
mei	nej	dost	tro-	i-	po	po-	pi	gros	li	pe-	lo
glas	ca	re	ti	ji	žji	gra	dnji	eve-	se-	si-	maj-
le-	na	po	abor	mov-	la	vse	smeh	ki-	slad-	po-	vo
po-	sve-	sla-	be-	je	in	ji	že-	vo-	je	tra-	jah
le-	so-	vsod	gr-	mi	so	va	in	ki	bn-	no-	vaod
po	ko	tu	ac	zi-	pre-	ka-	ca	vse	vi	vo-	po
	hi	ra	o-	mor	pti-	o-	pa-	po	spet	je	

(Reditev in imena cellicev v prihodnjem letu.)

Listnica.

Gg. Silvatina: Povest „Priatelj“ bi se dala porabiti v „Vrtci“, ali slovnične poprave bi jej še treba. — J. Ž. v C.: Hvala za poslano legendo; pride na vrsto. Naročnina na „Vrtce“ za 11. polletje in 1 gl. za slov. uč. društvo prejeli. — Kvaerfj: Hvala na poslanem! Pride vse na vrsto. — Iv. Z. na B.: Ni zrolo za natis! — Fr. Š-k v B. B.: Poljite, nam bode drago! — F. K. v M.: Darilo je razpisano za kako dobro pripoved, a ne za pravilice ali bajke, ki se nahajajo med narodom. — Tona iz G.: Pesni še niso zrele za natis. — F. U. v Lj.: Pesen „Na snegu“ ni za natis. — Fr. T. v M.: Rebusov ne moremo priobčiti, ker nimamo nobenega lesoreza v Ljubljani, da bi nam podobno izrezal. Druga Vaše drobtine, ki ste nam je poslali, so se pomanjkljive in niso za natis; kar je dobrega zrna radi priobčimo. — Mnoгим drugim dopisnikom: Rokopisov še nismo pregledali.

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vsa leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtcevo“, mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Lathach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.